

Grundlaget for forhandlingerne på konferencen var et udkast til regler om retsordenen på havet, som De Forenede Nationers folkeretskommission efter flere års forarbejder i 1956 havde afgivet til FN.

Dette udkast kom til behandling på FNs 11. plenarforsamling. I overensstemmelse med kommissionens anbefaling besluttede plenarforsamlingen ved en resolution af 21. februar 1957 at indkalde en international konference, som skulle træde sammen i foråret 1958 med det formål at undersøge spørgsmålet om retsordenen på havet under hensyntagen ikke alene til problemernes retlige, men også til deres tekniske, biologiske, økonomiske og politiske sider og at udforme resultaterne af sit arbejde i en eller flere internationale konventioner eller sådanne andre dokumenter, som konferencen måtte finde hensigtsmæssige.

Danmark var på konferencen, i hvis arbejde i alt 86 lande deltog, repræsenteret ved en delegation, hvis formand var udenrigsministeriets rådgiver i folkeret, professor ved Århus universitet, dr. jur. Max Sørensen.

Som resultat af konferencens forhandlinger vedtoges følgende *konventioner*:

1. Konvention om søterritoriet og den tilgrænsende zone;
2. Konvention om det åbne hav;
3. Konvention om fiskeri og fredning af det åbne havs levende rigdomskilder;
4. Konvention om den kontinentale sokkel.

Endvidere vedtoges *en valgfri protokol* om tvungen bilægelse af tvistigheder.

De 4 konventioner samt den valgfri protokol undertegnedes ved konferencens afslutning af den danske delegations formand og en repræsentant for udenrigsministeriet. Undertegnelsen skete under forbehold af ratifikation.

Konventionen om den kontinentale sokkel træder ifølge sine bestemmelser i kraft, når 22 lande har ratificeret eller tiltrådt konventionen.